

Sygn. akt: X C 2064/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Maria Żuchowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Elżbieta Jakubowska

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2016 r. w Toruniu

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko A. P.

o zapłatę

orzeka:

I. zasądza od pozwanej A. P. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 587,89 zł (pięćset osiemdziesiąt siedem złotych osiemdziesiąt dziewięć groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot i dat :

- 572,64 zł od dnia 4 listopada 2014r.,

- 15,25 zł od dnia 13 października 2015r.,

z uwzględnieniem zmian stopy procentowej odsetek ustawowych, do dnia zapłaty, oraz odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 267,76 zł od dnia 4 listopada 2014r., do dnia 15 stycznia 2016r.,

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 227 zł (dwieście dwadzieścia siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. XC 2064/16

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wniósł za pośrednictwem Elektronicznego Postępowania Upominawczego, do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie, 13.10.2015 r. powództwo o zapłatę kwoty 855,65 zł wraz z ustawowymi od kwot i dat wskazanych w pozwie oraz z kosztami procesu, przeciwko pozwanej A. P.. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że dostarczał paliwo gazowe do lokalu położonego w T., na ulicy (...) na podstawie umowy zawartej z pozwaną dnia 16.05.2013r. Pozwana nie uiściła do dnia dzisiejszego należności w kwocie 840,40 zł wynikającej z faktury z dnia 20.10.2014r.

Sąd Rejonowy w Lublinie 16.10.2015 r. wydał nakaz zapłaty, w którym orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu i zasądono od pozwanej kwotę 30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Pozwana w ustawowym terminie wniosła sprzeciw, w którym wniosła o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu wskazała, że mieszkanie przy ul. (...) w T. jest wynajęte, pozwana nie korzystała z gazu, a lokator nie przepisał licznika na siebie.

Po przekazaniu sprawy do tutejszego Sądu powód podtrzymał żądanie pozwu i przedłożył dokumenty na poparcie twierdzeń pozwu. Jednocześnie z uwagi na dokonaną wpłatę w dniu 15.01.2016r. powód cofnął pozew w tym zakresie i podtrzymał żądanie co do pozostałej kwoty, tj. 587,89 zł wraz z odsetkami i zażądał odsetek od wpłaconej kwoty.

W odpowiedzi pozwana zakwestionowała wysokość dochodzonego roszczenia wskazując, że po dokonaniu zapłaty kwoty 267,76 zł, do zapłaty pozostaje kwota 320,13 zł z odsetkami. Jednocześnie pozwana przyznała, że nie dopilnowała płatności lokatora, ale faktura obejmowała roczny okres, a termin płatności wynosił zaledwie kilka dni. Wskazała, że faktura, wbrew zawartej umowie została wystawiona po okresie roku od wystawienia poprzedniej faktury.

W odpowiedzi na podniesione zarzuty strona powodowa podtrzymała żądanie zasądzenia kwoty 587,89 zł precyzując żądanie odnośnie odsetek.

Na rozprawie w dniu 05.12.2016r. nie stawiała się żadna ze stron, nie żądano uzupełnienia postępowania dowodowego.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 16.05.2013 r. A. P. reprezentowana przez pełnomocnika zawarła z (...) SA w W., umowę kompleksową dostarczania paliwa gazowego do lokalu mieszczącego się w T. przy ul. (...) 17m1.

Okoliczność bezsporna, a ponadto dowód:

Umowa z dnia 16.05.2013 r. oraz pełnomocnictwo – k. 39-39v, 40

Powód dostarczał paliwo gazowe zgodnie z umową. W dniu 20.10.2014r. wystawiona została faktura nr (...) na kwotę 1240,40 zł z terminem płatności 03.11.2014r. Z uwagi na nieterminowe opłacenie trzech wcześniejszych faktur z 2013r. wystawiona została nota odsetkowa na kwotę 2,05 zł płatna do dnia 19.12.2014r.,

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

- Faktura z dnia 20.10.2014r. – k. 41-42

- nota odsetkowa z dnia 19.12.2014r. – k. 44,

Faktura z dnia 20.10.2014r. nie została w całości opłacona w terminie. W dniu 22.12.2014r. wystawiono przesądowe wezwanie do zapłaty obejmujące przedmiotową fakturę oraz notę odsetkową z dnia 19.12.2014r.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

P. wezwanie do zapłaty z potwierdzeniem doręczenia – k. 45-46, 47

W dniu 03.03.2015r. wpłacono kwotę 400 zł, która została zaliczona na poczet faktury z dnia 20.10.2014r, jednak wystawiono notę odsetkową za zwłokę na kwotę 13,20 zł z terminem płatności 27.03.2015r.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

- nota odsetkowa z dnia 13.03.2015r. – k. 43

W dniu 15.01.2016r. na poczet faktury została wpłacona kwota 267,76zł.

Okoliczność bezsporna.

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny został ustalony na podstawie okoliczności bezspornych oraz dowodów z dokumentów. Dokumenty, z których przeprowadzono dowód, stanowiły wiarygodny środek dowodowy, gdyż ich rzetelność i autentyczność nie zostały w toku procesu podważone.

Pozwaną i powoda łączyła umowa o świadczenie usługi sprzedaży i dostarczania paliwa gazowego zawarta na podstawie ustawy z dnia 10.04.1997r. Prawo energetyczne (t.j. Dz.U. z 2006r. nr 89 , poz. 625 ze zm.).

Między stronami pozostawało bezsporne istnienie umowy o świadczenie usług dostarczania i sprzedaży paliwa gazowego. Bezsporne było również to, że w toku procesu spłacono na poczet zaległości kwotę 267,76 zł i powód cofnął pozew w tym zakresie.

Spór dotyczył zasadności dochodzonego roszczenia wobec podniesienia przez pozwaną zarzutu, że mieszkanie było wynajmowane i najemca nie dopilnował obowiązku „przepisania licznika” oraz podniesienia zarzutu, że faktura została wystawiona po okresie rocznym od poprzedniej faktury, a zatem z naruszeniem umowy.

W myśl art. 6 k.c., istnienie sporu między stronami, co do zasady, obliuguje jedną z nich do udowodnienia faktów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Na podstawie art. 6 k.c. oraz art. 232 k.p.c. ciężar dowodu spoczywa na stronie, która z określonych faktów wywodzi skutki prawne. Jeśli zatem powód powoływał się na zaistnienie oznaczonych faktów, w tym na fakt, przysługującego mu względem pozwanej roszczenia o oznaczonej wysokości, zobowiązany był wskazać okoliczności, które uzasadniały żądanie zgłoszone w pozwie. W ocenie Sądu, powód temu ciężarowi sprostał w całej rozciągłości. Przedłożone dokumenty w postaci faktury i not odsetkowych wskazują jednoznacznie, że zostały one wystawione na nazwisko pozwanej za zużycie paliwa gazowego w lokalu należącym do pozwanej w związku z łączącą strony umową. Powód wykazał przy pomocy dokumentów, że faktura z dnia 20.10.2014r. opiewająca na kwotę 1240,40zł, po wezwaniu do zapłaty została spłacona w kwocie 400 zł, a zatem do zapłaty pozostała kwota 840,40 zł. Strona pozwana nie kwestionowała w żadnej mierze, że zapłata nastąpiła z opóźnieniem, a zatem wystawienie noty odsetkowej było zasadne. To samo dotyczyło wystawienia noty odsetkowej za nieterminowe opłacenie faktur za 2013r.- okoliczność ta nie była kwestionowana przez pozwaną. W ocenie Sądu, niezasadne okazały się zarzuty pozwanej, że mieszkanie było wynajmowane i to lokator winien regulować należności za zużycie gazu. Stroną bowiem umowy była pozwana i to ona winna rozliczać się z powodem, a jej ewentualne ustalenia w tej mierze z najemcą lokalu, nie miały znaczenia dla odpowiedzialności pozwanej wobec powoda. Ewentualny najemca nie był stroną umowy, a zatem obowiązek regulowania należności spoczywał na pozwanej jako stronie umowy.

Pozwana w toku procesu starała się wykazać, że roszczenie jest nienależne, bowiem faktura została – wbrew umowie – wystawiona po okresie rocznym od poprzedniej faktury. Stwierdzić należy, iż zgodnie z umową rozliczenie winno następować w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy. Z treści przedłożonej faktury wynika, że rozliczenie dotyczyło okresu od 18.10.2013r. do 15.10.2014r., a faktura została wystawiona w dniu 20.10.2014r. Z powyższego nie wynika, kiedy została wystawiona poprzednia faktura, czy przekroczono roczny okres rozliczeniowy. Pozwana zatem, mimo zasady ciężaru dowodu, nie udowodniła tego faktu, nie przedłożyła bowiem faktury z 2013r., która wskazałaby na datę jej wystawienia. Biorąc jednak pod uwagę datę poprzedniego odczytu tj. 18.10.2013r. to faktura wystawiana jest zazwyczaj po kilku dniach, a zatem nie upłynął okres 12 miesięcy. Na marginesie dodać jednak należy, iż nawet gdyby przekroczono okres rozliczeniowy o kilka dni, to nie można na tej podstawie twierdzić, że pomimo dostarczenia paliwa przez powoda i zużycia paliwa gazowego przez odbiorcę, pozwana nie musiałaby za nie zapłacić.

Niezasadny okazał się również zarzut dotyczący wysokości dochodzonego roszczenia. Powód dochodził w pozwie kwoty 855,65 zł, w tym kwoty 840,40 zł z tytułu faktury z dnia 20.10.2014r. Pozwana w sprzeciwie nie kwestionowała wysokości dochodzonego roszczenia, wskazując jedynie, że obowiązek zapłaty obciążał najemcę. Dopiero w toku procesu, gdy spłacona została kwota 267,76 zł i powód domagał się zapłaty pozostałej kwoty 587,89 zł wraz z należnymi

odsetkami, pozwana wykorzystwała błąd rachunkowy zawarty w piśmie powoda z dnia 01.09.2016r. i wskazała, że skoro powód domaga się kwoty 587,89 zł, a wpłacono 267,76 zł to do zapłaty pozostaje kwota 320,13 zł. Takie rozumowanie było nieprawidłowe, zresztą powód w kolejnym piśmie procesowym z dnia 02.11.2016 sprecyzował żądanie prawidłowo, wskazując zasadnie, że do zapłaty pozostała kwota 578,89 zł z odsetkami ustawowymi od kwoty 572,64 zł od dnia 04.11.2014r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 15,25 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty; powód domagał się jednocześnie zaległych odsetek od wpłaconej w toku procesu kwoty 267,76 zł od dnia wymagalności roszczenia (04.11.2014r.) do dnia uiszczenia zapłaty (15.01.2016r.). Zarzuty zatem pozwanej co do nieprawidłowego wyliczenia pozostałej do zapłaty kwoty okazały się nieprawidłowe.

W związku z powyższym, na podstawie art. 4 i następne ustawy Prawo Energetyczne oraz art. 471 k.c., powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości, o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku. O odsetkach za opóźnienie od faktury i not odsetkowych orzeczono na podstawie art. 481 k.c.

O kosztach orzeczono po myśli art. 98 kpc. Powód wygrał proces w całości, ponosząc koszty procesu w wysokości 227zł, na co składały się opłata od pozwu w kwocie 30 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 180 zł oraz opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Pozwana jako strona przegrywająca powinna zwrócić te koszty stronie powodowej.